

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη

Η συσχέτιση της οικονομικής ανάπτυξης μιας χώρας με την υλοποίηση ιδιωτικών και ακολούθως, δημόσιων επενδύσεων, είναι αυτονόητη σχεδόν σε όλο τον κόσμο εκτός μάλλον από τη χώρα μας. Αλλιώς, δεν μπορούν να ερμηνευθούν ταυτόχρονα δύο πολύ βασικές διαπιστώσεις από τη μελέτη των στοιχείων του μακροοικονομικού περιβάλλοντος:

- Η πρώτη αφορά στην αδυναμία εξόδου της χώρας μας από την κρίση, προϋπόθεση για την οποία είναι η δημιουργία - μέσω μεταρρυθμίσεων φιλικότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος, και
- η δεύτερη σχετίζεται με τη μελέτη των στοιχείων για τις ξένες επενδύσεις στη χώρα μας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του World Competitiveness Report του IMD, μεταξύ των ετών 2010 και 2015, συνέβησαν τα ακόλουθα στο πεδίο των ξένων επενδύσεων:

- Οι ροές ξένων επενδύσεων από 0,48 δισ. δολάρια το 2010, έφτασαν στο -0,29 δισ. δολάρια το 2015, δηλαδή βιώνουμε επίσημα καθεστώς αποεπένδυσης, και,
- το ισοζύγιο των ροών ξένων επενδύσεων από 1,23 δισ. δολάρια το 2010, μειώθηκε κατά 50%, και πλέον το 2015 διαμορφώθηκε στο 0,67 δισ. δολάρια ενδεικτικό της επενδυτικής άπνοιας στη χώρα μας την τελευταία εξεστία.

Πριν φθάσω στο ερώτημα: «Ποιος άραγε θυμάται ότι υπάρχει και ιδιωτική οικονομία στη χώρα», θα υπογραμμίσω ότι οικονομική ανάκαμψη χωρίς ικανό ανθρώπινο δυναμικό, όσα ευφυή μέτρα κι αν εφαρμόσουμε, δεν θα υπάρξει. Ο ΟΟΣΑ μας το θύμισε πριν λίγες μόλις μέρες με τον πιο εμφατικό τρόπο: Στην Ελλάδα χάθηκε από την αρχή της Παγκόσμιας οικονομικής κρίσης μια στις δύο θέσεις εργασίας που κατείχαν νέοι άνθρωποι ηλικίας, κυρίως, 15 έως 29 ετών. Για να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη, πρέπει προηγουμένως να υπάρξει «στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη». Πλέον, το σύνολο του πολιτικού κόσμου της χώρας, θα πρέπει ν' αναλάβει το βάρος της σχετικής ευθύνης. Θα πρέπει η Κυβέρνηση, που έχει άλλωστε και την ουσιαστική ευθύνη, με ξεκάθαρο τρόπο και απολύτως ορθολογικά, να σχεδιάσει το «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη».

Κατά συνέπεια, βασικό ζητούμενο για τον επιχειρηματικό κόσμο της Βόρειας Ελλάδος από την Κυβέρνηση ούτως ώστε να επιτευχθεί η πολυπόθητη οικονομική ανάπτυξη, είναι η εκπόνηση και η υλοποίηση, με τόλμη, με ειλικρίνεια, με συγκεκριμένα μέτρα επαρκώς κοστολογημένα και με ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, ενός στρατηγικού σχεδίου οικονομικής πολιτικής που θα οδηγή την Ελλάδα σε έξοδο από την κρίση. Είμαστε μια απ' τις λίγες χώρες του Δυτικού κόσμου, που δεν εννοούμε να εντάξουμε τον στρατηγικό σχεδιασμό στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Γι' αυτό και καταφέρνουμε να είμαστε διαρκώς ουραγοί.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη

(Μέρος 2)

Την περασμένη εβδομάδα μιλήσαμε για το «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη». Σ' αυτό το στρατηγικό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, στο επίκεντρο πρέπει να τεθεί ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας, και, κυρίως, η μεταποιητική δραστηριότητα. Η ξεχασμένη απ' όλους βιομηχανία, που συντηρεί πλήθος δορυφορικών επιχειρήσεων και επαγγελματιών, για την οποία, τώρα, την εποχή της οικονομικής κρίσης, σχεδόν όλο το πολιτικό φάσμα, «ανακάλυψε» τη δυναμική της προσφορά στην ανάπτυξη. Αυτό που δεν έχουμε δει, είναι η πρόθεση της πολιτικής ηγεσίας της χώρας να μετουσιώνεται σε πράξη. Πως θα ξεκινήσουμε; Η πρότασή μας είναι ξεκάθαρη: με την ύπαρξη συγκεκριμένης βιομηχανικής πολιτικής στη χώρα. Μιας βιομηχανικής πολιτικής, σπιβαρής, ρεαλιστικής, με ουσιαστικό περιεχόμενο, προσαρμοσμένης στην υπάρχουσα παραγωγική βάση, και με το βλέμμα στραμμένο στις διεθνείς αγορές. Η έκφραση που ακούμε να επαναλαμβάνεται από τα χείλη πολλών, ότι δηλαδή «χρειαζόμαστε ένα επενδυτικό σόκ» για να ανακάμψει η χώρα είναι πέρα για πέρα αληθινή. Αν λοιπόν δημιουργήσουμε:

1. το «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη», και,

2. σχεδιάσουμε μια εφικτή βιομηχανική πολιτική, τότε, αυτά που απομένουν να κάνουμε είναι μια εθνική συμφωνία για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις στο πεδίο της οικονομίας. Μεταρρυθμίσεις που θα διευκολύνουν την ιδιωτική επενδυτική πρωτοβουλία, θα μειώνουν τη γραφειοκρατία, θα ευνοούν την καινοτομία και τη μεταφορά τεχνολογίας.

Τι χρειαζόμαστε για να κάνουμε πραγματικότητα την ανάπτυξη;

Στον ΣΒΒΕ δημιουργήσαμε έναν δεκάλογο που συμβάλλει και κάνει πράξη την τόνωση της ιδιωτικής οικονομίας και της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Για να υλοποιηθούν λοιπόν οι κάθε είδους επενδύσεις που θα μας οδηγήσουν στην οικονομική ανάπτυξη, θα πρέπει να αρθούν μια σειρά από εμπόδια στην καθημερινή δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων και ειδικά των μεταποιητικών. Τα εμπόδια αυτά αφορούν:

1. στην πρόσβαση στη χρηματοδότηση των υποψήφιων επενδυτών,

2. στην ικανότητα της οικονομίας να θέσει σε προτεραιότητα τις επενδύσεις στη βιομηχανική παραγωγή,

3. στην ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών,

4. στην εναρμόνιση της χώρας μας με τα διεθνή και ευρωπαϊκά δεδομένα, στον τομέα της ενέργειας και ειδικά στο πεδίο του κόστους ενέργειας,

5. στην έμπρακτη υποστήριξη των εξωστρεφών επιχειρήσεων,

6. στη σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου που διέπει την επιχειρηματικότητα,

7. στην εύρυθμη λειτουργία και εποπτεία της εγχώριας αγοράς και στην τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού,

8. στην επιτέλους συμφωνία για συγκεκριμένο σύστημα αδειοδότησης των επιχειρήσεων,

9. στην ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, και στην κατά προτεραιότητα εξέταση θεμάτων που αφορούν στην επιχειρηματικότητα, και,

10. στη δημιουργία προϋποθέσεων δημιουργίας ποιοτικών θέσεων εργασίας, που θ' ανακόψουν το brain drain των τελευταίων αυτών ετών.